կը նորոգէ Ս. Յակոբի վանքը, վճարելով նաեւ անոր պարտքը ծանր և մեծ աշխատանքով, և կը ճոխացնէ վանքին ոսկեղէն և արծաթեղէն անօթները (1614-1630) (ՄՁ. Թ. 15)։ Շինել կու-տայ Ս. Յարութեան մօտ՝ Ս. Յովհաննու մատրան կամարները 1631ին. Վերնատան եկեղեցիին (Բ. Գողգոթա) երկայնութիւնը ընդարձակած է երեք կամարներ առնելով Լատիններէն, և փոխարէն անոնց տալով երգեհոնին կից խուցը 1632ին. 1634ի Ծառզատկին (ՄՁ. Թ. 23) Գրիգոր պտրք. աջակցութեամբ արքունի հանդերձապետ Բաղիշեցի Աւետիքի, խռովութեանց առաջքը կ'առնու և խաղաղութեամբ կը կատարուի Զատիկը. Ս. Յարութեան տաճարին մէջ Ծառզատիկի առթիւ գոյացած ծախսերն և Ս. Յակոբի մնացեալ պարտքը վճարելու համար կ'ուղեւորի Տիգրանակերտ 1634ին, (Թորոս Աղբար Բ. էջ 432) և ապա Բերիա. Նոյն թուականին վերադառնալով կը շինէ Ս. Փրկչի վանքին պարիսպները, զերծ մնալու համար աւազակներուն գիշերային յարձակումներէն. 1641ին, Պեթճալա գիւղի մօտ, կը գնէ այգիներ և ձիթաստաններ, և կը կառուցանէ Վէլիճէ գիւղի աղբիւրը 1642ին։ Գրիգոր Պտրք. կը վախճանի 1645ին, և մարմինը կ'ամփոփուի, ինչպէս երախտագիտութեան, Ս. Փրկչի վանքին մէջ. այս ժամանակէն սկսեալ, սովորութիւն կը դառնայ Ս. Յակոբի հանգուցեալ պատրիարքներու մարմինները ամփոփել Ս. Փրկչի մէջ։ Իր մահէն յետոյ, Ս. Յակոբի և Ս. Տեղերու մէջ Ս. Պատարագի ատեն զոհութիւն եւ փառաբանութիւն քարոզին մէջ կը յիշատակուի իր անունը. (Սաւաշան և ժղն.) Զուար Ճէյքէճի օղլու ուխտաւոր հայ քահանան (1711-1712) իր ուղեգրութեան մէջ կը յիշատակէ թէ՝ Գրիգոր Պտրք. Պարոնտէրի գամբարանը գմբէթաւոր էր։

Գրիգոր Պտրք.ի ժամանակակից գրիչ մը՝ Յովհան Խիզանցի նոյն Պտրք.ին կենսագրականէն յետոյ՝ կը յիշէ օրուան միաբաններուն անունները ՌՁԷ (= 1638) թուական ձեռագիր Յայսմաւուրքի մը (ՄՁ. Թ. 1919) յիշատակարանին մէջ հետեւեալ կերպով. զՏէր Կարապետ երջանիկ րաբունապետն և ած.աբան վրդ.ն եւ զիւր աշակերտն զՏէր Ստեփաննոսն, եւ զայլ միաբան եղբարսն որ կան այժմ ի սպասաւորութիւն Ս. Յակոբայ, զՅակոբ եպսն. զՏէր Գրիգոր վրդ.ն որ բազում ամօք կայ առ դամբարանիս սբ. Յակոբայ, զՏէր Ստեփաննոսն, զՏէր Մկրտիչն, զՏէր Մելքիսեդեկն, զեղկելի Յոհան գրիչս, զՏէր Վարդան, զՏէր Յովհաննէս շուարարն,